

Tato práce si v úvodu kladla za cíl porovnat vybranou literární tvorbu Suníty Džainové s reálnou situací Indů žijících v západních zemích. Práce měla tři roviny. Měla jsem možnost srovnat teoretické poznatky, které se nacházejí v odborné literatuře, s beletristickou tvorbou a nutno říci, že se vzácně shodují. Co mě ale ještě více potěšilo, bylo to, že se s nimi shoduje i rovina třetí – rovina lidská. Při mnohých rozhovorech, psaní emailů i konverzacích přes internet, se mi vybavovaly všechny načtené teoretické poznatky, jakoby ke mně knihy začaly promlouvat v podobě opravdových lidských bytostí. To samé se stalo i s povídkami Suníty Džainové. Povídky, které jsou velmi lidské a opravdové, jsou realistické a popisují skutečnost, kterou Suníta Džainová vidí kolem sebe, se naprosto shodují s tím, co popisují dnešní Indové žijící na Západě, případně odborná literatura. Setkávání západních a východních kultur se bude v příštích letech ještě více prohlubovat. Díky moderním technologiím se tyto dva světy k sobě přibližují až neuvěřitelnou rychlostí. Zdá se, že pryč je ten tajemný Orient, který fascinoval po tisíce let tolik cestovatelů a badatelů. Ačkoliv se mnou mnozí moji kolegové nesouhlasí, myslím si, že západní a východní svět by se neměl propojovat v jeden. Stačí, co vidíme kolem sebe v dnešní době – spousta západních lidí, přesvědčena o duchovnosti Indie, chodí na kurzy tantry a před spaním se snaží meditovat nebo cvičit jógu. Poznávat nové světy, nové hranice a nové kultury, to ano, ale je třeba je i přijímat takové, jaké jsou. Můžeme srovnávat, ale neměli bychom soudit.